

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa : **Š. A.**, nar. X., trvale bytom R. č. I/26, L., proti odporkyňi : **Sociálna poisťovňa - ústredie** so sídlom Ulica 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o **opravnom prostriedku** navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne, v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 21 Sd 90/2008, o námietke zaujatosti proti sudkyňi Krajského súdu v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. Eva Valenčíková **nie je vylúčená** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 21 Sd 90/2008.

O d ô v o d n e n i e :

V opravnom prostriedku zo dňa 13. marca 2008 (č.l. 4 spisu krajského súdu) označeným ako „*Návrh na preskúmanie veci dôchodkového poistenia súdom podľa §-u 244 O.s.s.*“ navrhovateľ na str. 4 na prvom mieste požadoval, aby vec nebola pridelená samosudkyňi JUDr. Eve Valenčíkovej z dôvodu predchádzajúceho súdneho sporu a jej zaujatosti, a ďalej žiadal jej vylúčenie z tohto konania. Svoju námietku navrhovateľ bližšie neodôvodnil.

V uvedenej časti konajúca sudkyňa vyhodnotila návrh ako námietku zaujatosti vznesenú účastníkom proti jej osobe.

Namietaná sudkyňa JUDr. Eva Valenčíková v stanovisku z 12. mája 2008 k námietke navrhovateľa uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá. V právnej

veci 21 Sd 423/2006 dňa 18. októbra rozsudkom potvrdila rozhodnutie odporcu č. 530 108 3370 zo dňa 19. mája 2006 a tento rozsudok Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil dňa 17. mája 2007.

Po posúdení navrhovateľovej námietky o zaujatosti sudkyne konajúcej v predmetnej veci z hľadiska zákonných dôvodov vymedzených na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci (§ 14 ods. 1 a 3 O.s.p. platný v čase vznesenia námietky) a po oboznámení sa so spisom sp.zn. 21 Sd 90/2008 dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že tejto námietke nemožno vyhovieť.

Navrhovateľ námietku zaujatosti vo veci konajúcej sudkyne vo všeobecnosti vyvodzuje z predchádzajúceho súdneho sporu, v ktorom negatívne rozhodla o jeho návrhu. Z uvedeného vyplýva záver, že postup a samotné rozhodnutie sudcu, ktoré je podľa osobnej mienky navrhovateľa v rozpore s jeho predstavami o spravodlivosti, je spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania. Najvyšší súd vo svojej ustálenej judikatúre už viackrát zdôraznil, že s uvedeným názorom navrhovateľa nemožno vôbec súhlasiť, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti so zákonnou výnimkou uvedenou v odseku 3 cit. ustanovenia, podľa ktorej za dôvod na vylúčenie sudcu nie je možné označiť okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci. Pritom jediným predpokladom vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je preukázanie existencie takého vzťahu sudcu k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom, ktorého intenzita by pri maximálne vynaloženej snahe sudcu o nezaujatosť v konaní a rozhodovaní jednoznačne ovplyvňovala jeho objektívny postoj k spravodlivému riešeniu veci.

Možnú existenciu hore uvedeného vzťahu majú vnútroštátne súdy v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. vo veci Piersack proti Belgicku) preverovať zo subjektívneho ako aj z objektívneho hľadiska. V žiadnom prípade však z uvedenej judikatúry nevyplýva záver, že nesúhlas účastníka konania s aplikáciou procesných alebo hmotno-právnych predpisov

konajúcim sudcom môže založiť pochybnosti o jeho nestrannosti zo subjektívneho alebo z objektívneho hľadiska.

Najvyšší súd na tomto mieste upozorňuje, že preverovanie subjektívneho hľadiska vychádza zo zistenia osobného postoja konajúceho sudcu k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom. V prípade, že sudkyňa jednoznačne a nespochybňujúcim spôsobom vyjadrila svoje vnútorné presvedčenie o svojej nestrannosti, potom sa jej nestrannosť neustále predpokladá až do okamihu predloženia dôkazu opaku. Z obsahu spisu sp.zn. 21 Sd 90/2008 a najmä z vyjadrenia sudkyne samotnej nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by mohli čo aj len podporiť mienku navrhovateľa, že sudkyňi Krajského súdu v Banskej Bystrici bráni v prejednaní tejto veci jej zaujatosť.

Naopak objektívne hľadisko je založené na zistení, či sudca v každom štádiu súdneho konania poskytuje verejnosti dostatočné záruky vylučujúce akékoľvek oprávnené pochybnosti o tom, že bude v danej veci rozhodovať zaujato a v konečnom dôsledku nespravodlivo (teória zdania). Prvkom zásadného významu v otázke rozhodovania o zaujatosti sudcu je to, či obavy účastníka o nestrannosť sudcu sú reálne oprávnené, pričom uvedené obavy sa musia zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach tvrdených účastníkom.

Najvyšší súd z námietky navrhovateľa zistil, že okolnosti namietané navrhovateľom majú svoj spoločný základ v kritike účastníka konania vzťahujúcej sa na minulý postup a na aplikáciu právnych predpisov vo veci konajúcej sudkyne Krajského súdu v Banskej Bystrici. Navyše nie je možné prihliadať ani na ten názor, že pri rozhodovaní o námietke zaujatosti sudkyne nadriadený súd rozhodujúci o námietke môže alebo musí preverovať namietanú nezákonnosť alebo nesprávnosť, poprípade nevhodnosť predchádzajúceho postupu vo veci konajúcej sudkyne.

Takéto oprávnenie pre súd rozhodujúci o námietke nemožno vyvodiť ani z ustanovenia právnych predpisov, lebo toto oprávnenie prislúcha v zmysle článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky iba zákonnému sudcovi, ktorým je vždy všeobecný súd konajúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku účastníka. Opačný výklad by vytvoril zákonom nepredpokladanú možnosť kontroly a zasahovania účastníka konania do súdneho rozhodovania pred jeho ukončením finálnym rozhodnutím.

Vzhľadom k tomu, že z námietok navrhovateľa nevyplývajú žiadne okolnosti preukazujúce zaujatosť alebo vzbudzujúce pochybnosť o nezaujatosti sudkyne JUDr. Evy Valenčíkovej pre jej pomer k veci alebo k účastníkom alebo k právnym zástupcom a ani samotná sudkyňa žiadne neuviedla, Najvyšší súd v súlade s § 16 ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave 2. júna 2008

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková